

UITSpraak

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 21 november 2016 uitspraak gedaan op het beroep van

.....**wonende te Hulst**, verder: appellante,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 18 augustus 2016 van de **examencommissie Rotterdam School of Management (RSM)**, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft op 3 september 2016 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 18 augustus 2016, waarbij verweerder afwijzend heeft beslist ten aanzien van het verzoek van appellante om haar antwoord op mc-vraag 17 van het hertentamen van het vak financiële processen (BKB007) deel Finance van 22 juli 2016 goed te rekenen.

Op 6 september 2016 heeft het college het beroepschrift in afschrift toegezonden aan verweerder, met het verzoek om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking mogelijk is en het resultaat van deze poging uiterlijk 24 november 2016 schriftelijk mee te delen aan het college. Er heeft op 9 november 2016 een schikkingsgesprek plaatsgevonden. Verweerder heeft geen aanknopingspunten geconstateerd om een minnelijke schikking te treffen. Op 2 november 2016 ontving het college het verweerschrift.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 21 november 2016. Appellante is ter zitting verschenen. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen doorenrespectievelijk secretaris en lid van de examencommissie RSM.

Ter zitting is afgesproken dat partijen nogmaals met elkaar in overleg gaan om te onderzoeken of een schikking kan worden bereikt. Op 5 januari 2017 ontving het CBE het bericht dat er geen schikking is bereikt.

II. Motivering

1. Appellante heeft op 22 juli 2016 deelgenomen aan het hertentamen van het vak Financiële processen deel Finance. Appellant behaalde een onvoldoende resultaat. Het beroep richt zich op de vraagstelling van de mc-vraag 17 (versie 1) van genoemde tentamen. Deze vraag luidde: *'Als CEO van een onderneming moet je het beste investeringsproject kiezen uit een drietal projecten ('mutual exclusive'). Alle kasstromen voor de drie projecten worden verdisconteerd met een discontovoet van 15 procent, en hebben dezelfde investeringskosten. Alle projecten hebben een positieve netto contante waarde maar hebben ieder een unieke kasstroom aan het einde van jaar 1 (= einde project). Welke project zou je moeten kiezen?' waarbij vier alternatieven (a-d) waren gegeven.* Appellante betoogt –kort samengevat– dat antwoord 'D: *Met de bestaande informatie is het niet mogelijk om het beste project te kiezen*' het juiste antwoord moet zijn en niet 'C' zoals opgenomen in het antwoordmodel.

Ter zitting betoogt verweerder dat antwoorden a tot en met d beschouwd moeten worden als bruikbare informatie bij het vinden van het juiste antwoord. Appellante is echter van mening dat met het oog op de redactie van de vraag de antwoordmogelijkheden A tot en met C op geen enkele manier te verifiëren of te

berekenen zijn. Volgens appellante bevatten de antwoorden A tot en met C informatie die niet in de vraag is opgenomen. Taalkundig zou de vraag veel duidelijker zijn als de antwoordmogelijkheden met het woord 'als' zouden beginnen zoals verweerder ook ter zitting heeft bevestigd, aldus appellante. Appellante voert aan dat zij de vraag heeft voorgelegd aan de toekomstig docent van het vak en dat hij de vraag ook niet goed vond. Volgens appellante zouden IBA studenten de vraag beter hebben gemaakt omdat zij extra workshops konden volgen. Appellante voert aan dat er wel oefententamens waren aangeboden, maar dat zij de vragen onduidelijk vond omdat er vaak geen uitwerking bij zat.

2. Verweerder betoogt – kort samengevat- dat aan de examinerator om een expliciete motivering van de beantwoording van de vraag is gevraagd. De examinerator heeft toegelicht dat studenten de verschillende opties moeten doorlopen en bekijken welke optie het beste is. Alle informatie moet vertaald worden naar eenzelfde maatstaf, namelijk het totale rendement. Zodoende is optie c juist en antwoord d onjuist, aldus verweerder. Verweerder is van mening dat in de vraagstelling zelf de belangrijkste informatie wordt gegeven.

Ter zitting betoogt verweerder dat de betreffende vraag bij het IBA-tentamen eveneens als toetsvraag is opgenomen. Daarover zijn geen klachten ontvangen. Bovendien heeft het Onderwijsservicepunt van het Risbo de vraag goedgekeurd. Dat de toekomstig docent van het vak de vraag niet goed vond, betwist verweerder; volgens verweerder zou de docent de vraag anders gesteld hebben, maar vond hij de vraag niet fout. Ook zou hij geen kennis hebben genomen van het aangeboden studiemateriaal.

Verweerder voert aan dat appellante niet deel heeft genomen aan de responsiecolleges en bonusopdracht en acht het aannemelijk dat zij nauwelijks heeft geoefend met relevante oefenopgaven en/of tentamentrainingen. Dit zou voor haar rekening en risico moeten komen.

Verweerder is van mening dat het beroep van appellante zorgvuldig is afgehandeld en ziet geen aanleiding om de beoordeling van de vraag te herzien.
3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Met betrekking tot de beoordeling van een tentamen merkt het college allereerst het volgende op. Het afnemen van tentamens is ingevolge artikel 7.12 lid 3 WHW een discretionaire bevoegdheid van de daartoe door de examencommissie aangewezen examinatoren. Daaronder valt zowel het vaststellen c.q. formuleren van de vragen als de (wijze van) beoordeling en de beoordelingsnormen. Deze beslissingen kunnen slechts marginaal door het college worden getoetst. Het college heeft na te gaan of de examinerator in redelijkheid tot het gegeven oordeel heeft kunnen komen zonder in strijd te komen met een geschreven of ongeschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel.

Met betrekking tot mc-vraag 17 van het meergenoemde tentamen is het college met inachtneming van een marginale toetsing van mening dat er aanknopingspunten zijn voor het oordeel dat de vereiste zorgvuldigheid bij het formuleren van de tentamenvraag onvoldoende in acht is genomen door de examinerator. Dit is bevestigd door een onafhankelijke toetsdeskundige verbonden aan de Interfacultair centrum voor lerarenopleiding, onderwijsontwikkeling en nascholing van de Universiteit Leiden (ICLON). De toetsdeskundige is van oordeel dat mc-vraag 17 onduidelijk is gesteld omdat de informatie over projecten A, B en C pas in de alternatieven wordt gegeven en omdat het onduidelijk is of de alternatieven elkaar uitsluiten (kan project A bijvoorbeeld ook de eigenschap van project B hebben?). Dat laatste is volgens de toetsdeskundige uit de tekst niet af te leiden en daarom zal volgens de toetsdeskundige de student geneigd zijn om voor alternatief D te kiezen. De toetsdeskundige heeft de vraag ook door twee andere collega's laten beoordelen en die collega's kwamen onafhankelijk van elkaar tot hetzelfde oordeel. Dat het onderliggende studiemateriaal - opzet van het vak, de literatuur (inclusief de oefenopgaven), het onderwijs en de specifieke

tentamentrainingen - aan de toetsdeskundige had moeten worden toegezonden, zoals verweerder heeft betoogd, volgt het college niet. Aan het college ligt immers de toetsing voor of de systematiek van de vraagstelling de marginale toetsing kan doorstaan; naar het oordeel van het college dient de toetsdeskundige derhalve louter te beoordelen of de vraagstelling op zich logisch is.

Met inachtneming van het oordeel van de onafhankelijke toetsdeskundige(n) is het college van oordeel dat appellante op grond van goede argumenten heeft betoogd dat het door haar gegeven antwoord te haren aanzien niet als fout dient te worden aangemerkt. Dit houdt in dat de motivering die verweerder ten grondslag heeft gelegd aan de beoordeling van het tentamen van appellante die beoordeling niet kan dragen.

Het college is daarom van oordeel dat het beroep van appellante gegrond moet worden verklaard.